

bende Finansaar, og for det andet pleje jo altid Indtægterne at indgaa med Beløb, der ere ikke saa lidt større end det budgettede. Jeg skal vel vogte mig for at spaa om, hvorledes det vil gaa med dette Underskud, som eksisterer paa Papiret — at spaa herom er en af de farligste Ting at indlade sig paa —, men jeg skal oplyse en enkelt Ting, som har nogen Interesse. Man er nylig bleven færdig med Opgørelsen over den paalignede Indkomst- og Formueskat til Staten for indeværende Aar, og det viser sig heldigvis, at Indkomstkatten trods de onde Varsler vil indgaa med et Beløb af ca. 200,000 Kr. mere end i det foregaaende Aar. Det maa anses for at være et godt Resultat, naar man tager Hensyn til, at Høsten for det foregaaende Aar for en stor Del af Landet har været mindre heldig, og endvidere tager Hensyn til, at det i det hele taget neppe kan siges at være noget godt Aar. Formueskatten har holdt sig omtrent ved det, den stod paa i det foregaaende Aar. Med Hensyn til Toldindtægterne gjorde jeg ved Forelæggelsen af Finansloven opmærksom paa, at de synes at have en Tendens til at staa stille, ja, endog havde i enkelte Maaneder vist nogen Tilbagegang. Jeg kan oplyse, at i de senere Maaneder har der atter været nogen Fremgang, men dog ikke tilstrækkelig stor til, at man derpaa kan bygge lyse Forhaabninger for Fremtiden. Med disse Bemærkninger skal jeg fremlægge Forslag til Tillægsbevillingslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906 og anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Jeg kommer derefter til en Række af i alt 10 Love, som jeg vil tillade mig at forelægge under et, fordi de høre sammen; de danne nemlig allesammen Led af en Ordning, som man tænker at træffe i Forholdet mellem de vestindiske Øer og Moderlandet, en Ordning, der baade vedrører Øernes forfatningsmæssige og økonomiske Forhold. Efter at Salget af Øerne var forkastet her i Rigsdagen, blev der, som ærede Medlemmer ville erindre, i November 1902 af den daværende Regering nedsat en Kommission, der skulde rejse over til Øerne og undersøge Forholdene der og stille Forslag dels om Øernes forfatningsmæssige Forhold og dels om deres økonomiske Forhold, med det Formaal om muligt at skaffe Balance. Kommissionen rejste der over, gjorde et stort Arbejde, afgav en Betænkning og stillede en Række Forslag. Forslagene mødte ikke alle Velvillie hos Kolonialraadene. Det

vigtigste af Forslagene angik Øernes forfatningsmæssige Forhold. Det var Kommissionens Tanke, at Lovgivningsmagten over de egentlige statslige Anliggender paa Øerne skulde lægges herover i Rigsdagens Hænder. For at naa dette skulde de ovre i Vestindien baade vælge Folketingsmænd og en Landstingsmand, der skulde sendes her over og være Medlemmer af Rigsdagen. Da det vilde kræve en Grundlovsændring, kom man senere paa den Tanke, at de skulde sende nogle Sendebud, der ikke vare Rigsdagsmænd, men kunde tilkaldes til Forhandling om vestindiske Forhold. Endvidere foreslog Kommissionen, at der skulde være et fælles Kolonialraad for de to Kommuner, idet man fandt det urimeligt at opretholde to Raad som nu, et for St. Croix og et for St. Thomas og St. Jan, og endelig foreslog man, at de egentlige Kommuneanliggender skulde behandles i Kommuneraad.

Alle disse Forslag mødte Modstand hos Kolonialraadene. Man var ikke til Sinds at opgive Lovgivningsmagten over Øerne, man var Modstander af Tanken om at sende Repræsentanter her over til at deltage i Rigsdagens Forhandlinger. Man erklærede det umuligt at finde Folk, der vare villige til at tilbringe et halvt Aar her ovre hvert Aar for maaske en enkelt Gang, maaske slet ikke, at komme til at deltage i Forhandlingerne her. Endvidere var man Modstander af det fælles Kolonialraad. Der er nemlig den Ejendommelighed, at de to Kommuner føle sig i en bestemt Modsætning til hinanden med modsatte Interesser. St. Croix er en udpræget Landkommune med udprægede agrariske Interesser, der fuldstændig dominere Øen. St. Thomas er en udpræget Bykommune med udprægede Skibsfarts- og Handelsinteresser. Beboerne mene, at Skibsfart og Handel er det eneste, de kunne basere deres Tilværelse paa. Der eksisterer saaledes et Modsætningsforhold mellem Øerne; de føle, at deres Interesser paa mange Punkter ere modsatte. Derfor ere de bestemte Modstandere af enhver som helst Sammenslutning, og de ville ikke gaa med til et fælles Kolonialraad.

Da nu den ny Guvernør skulde rejse, havde jeg adskillige Samtaler med ham. Det maatte staa os begge klart, at nu kunde man ikke længere vise det fra sig at træffe en ny Ordning. Saaledes som det hidtil var gaet, hvor det var gaet paa bedste Beskub, og hvor Statskassen